

VARGA KATALIN

Itt most jó – Déva kutya története

Üres a vizes edényem. Ételt két napja nem kapok. A lánc sebesre marta már a nyakamat.

Sajgó, repedt bordáim miatt alig tudok lábra állni.

Jön a Gazda a szöges csizmáiban. Remegve várom közeledését. Csak úgy szólít: te dög.

Nyüsztíve kérnék vizet, élelmet, de újra csak egy jól irányzott rúgást kapok.

Voltak kölykeim is. Néhány napig szoptathattam őket. A Gazda őket is elvette tőlem. Csak messziről hallottam segélykérő, fájdalmas sírásukat. Már kiskutyáim sem voltak.

Aztán megállt a ház előtt egy nagy autó. Emberek jöttek oda hozzám. De előtte hallottam, vitatkoztak a Gazdával.

Remegtem, amikor meg akartak simogatni. Valaki azt mondta, milyen koszos és girhes, szegény kutya. Ez én lennék?

Azt mondták, én egy rövidszőrű foxi vagyok.

Levették a láncot rólam. Fájt. Betettek az autóba, óvatosan. Továbbra is csak remegni tudtam.

Nem hagytam megsimogatni magam. Pedig kedvesen szóltak hozzám.

Azért egy gyenge farkcsóválást produkáltam.

Nem kell visszamenni oda, a Gazdához? Megnyugodva aludtam el a nagy autóban.

Egy nagy udvarban ébredtem. Azt mondták, ez egy Menhely.

Sok- sok kutya van itt. Nagy a hangzavar. Van egy háromlábú pici kutya is.

Kaptam ételt, italt, simogatást.

Elvittek egy szúrós szagú szobába. Egy fehér köpenyes ember megszúrta. El is aludtam tőle. Persze, először azért tiltakoztam.

Nem akartam felfeküdni arra a nagy fehér ágyra. Mi lesz velem?

Amikor magamhoz tértem, egy kellemes meleg helyen feküdhettem. Kötések voltak rajtam, puha takaróba burkoltak.

Azt mondták, ivartalanítva lettem, oltást kaptam, valamilyen chipet a nyakamba.

Jaj, nekem, most sürgősen ki kell mennem. Mik ezek az izgő-mozgó valamik, amik kijöttek belőlem? Féregtelenítettek.

Kaptam egy könyvet is. Mindent beleírtak, ami rám vonatkozik. Napok óta Dévának szólítanak. Ez lenne az új nevem? Nem Dög?

Begyógyultak a sebeim. Már szaladgálni is tudok. Játszunk a többi kutyával. Persze, az ételemet féltem tőlük.

Azt mondják, lesznek majd gazdijaim. Ugye, nem olyanok, mint a régi Gazda?

Őt nem akarom látni többé.

Igazuk lett. Jött egy autó, Egy család szállt ki belőle. Társaim mind ott ugráltak, azt hitték, őket viszik el. De nem. Hozzám jöttek.

Két felnőtt, meg két kislány.

Ügyesen ugrottam be az autóba, meg is simogattak érte. Sokat autóztunk. Közben meg is álltunk. Kaptam vizet, meg finom falatokat.

Aztán egy nagy házhoz értünk. Felmentünk a lépcsőkön. Itt fogok lakni?

Van egy asszonyom, őt szeretem. Van egy gazda itt is. Ő nem bánt, de tartok tőle, mint minden férfitől.

A nagyobbik kislány megengedte, hogy az ágyába is bemehessek. Őt is szeretem. A kicsi lány is aranyos, de ő mindig felkap. Pedig ezt nem szeretem.

Autóval megyünk valahova. Asszonyom visz el. Hova megyünk?

Megállunk egy ház előtt. Aztán beszállunk egy mozgó valami-be. Felérünk. A csengetésre egy kedves hölgy nyit ajtót. Olyan jó otthon-illat van itt.

Egymásra nézünk a hölgygel. Legyel a gazdim, jelzem neki. Farok-csóválással, odabújással.

Kapok tőle szaloncukrot.

Sokszor megyünk ide. Én mindig nagyon várom. Nagyon szeretem ezt a hölgyet. Bár ő lenne a gazdim!

Jó nekem itt is. De idekerült egy másik kutya. Nem jövünk ki igazán egymással. Mi lesz most velem?

Aztán az Asszonyom összecsomagolja a pórázomat, edényeimet, Könyvemet. Megyünk Hozzá, meg az idősebb Hölgyhöz. Nagy az öröm. De most az Asszonyom nem visz el. Hiába ug-rálok, amikor öltözik.

Itt maradok? Igen.

Kicsit sírdogálok, de nem nagyon. Ez lesz az új otthonom. Én kiválasztottam ám a végleges gazdimat.

Megkezdődött az új életem.

Többen sétáltatnak, bizony. Szeretem őket is.

De a szívem az új gazdié. Nagyon szeret ő is engem. Hozzábúj-jok, el sem mozdulok mellőle, ha tehetem. Kutyszívem minden hűsége, szeretete az övé. Az ő ágyába is be szoktam ám ugrani hajnalban. Pedig van fekhelyem. De ott jobb.

Sok-sok nap telt el. Meghíztam, megnyugodtam. Élem az éle-tem szeretetben, nyugalomban.

Törődnek velem, szeretnek. A régi gazdikkal is találkozom.

Gazdim is levisz reggel mindig rövid sétára. Az esti sétálta-tókkal nagyokat futunk. Vannak kutya barátaim is.

Lassan elfelejtem a sok rosszat, amik történtek velem.

Itt most jó.

Déva